

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-445/12 P

**Rivella International AG
prieš**

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas BASKAYA — Protestas — Dvišalė konvencija — Trečiosios valstybės teritorija — „Naudojimo iš tikrųjų“ sąvoka“

Santrauka – 2013 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas

1. *Bendrijos prekių ženklas — Trečiųjų šalių pastabos ir protestas — Protesto nagrinėjimas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymas — Prekių ženklai, įregistruoti pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalies taikymas*

(Tarybos reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punktas ir 42 straipsnio 2 ir 3 dalys)

2. *Bendrijos prekių ženklas — Trečiųjų šalių pastabos ir protestas — Protesto nagrinėjimas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymas — Naudojimas iš tikrųjų — Vien Sąjungos teisės reglamentuojama sąvoka*

(Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95 10 straipsnio 1 dalis ir 42 straipsnio 2 ir 3 dalys)

1. Iš Reglamento Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo 42 straipsnio formuluotės matyti, jog jo 2 dalis taikoma ankstesniems Bendrijos prekių ženklams, o 3 dalis – ankstesniems nacionaliniams prekių ženklams.

Šiose dviejose dalyse nedaroma skirtumo tarp nacionalinių prekių ženklų ir prekių ženklų, įregistruotų pagal tarptautinius susitarimus. Vis dėlto Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalyje nurodyti „ankstesni nacionaliniai prekių ženklai“ turi būti suprantami kaip prekių ženklai, kurių registracija galioja tam tikroje valstybėje narėje, nesvarbu, ar jie įregistruoti nacionaliniu, ar tarptautiniu lygmeniu.

Iš tiesų, šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad juo nustatytos normos taikomos Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems „ankstesniems nacionaliniams prekių ženklams“, neišskiriant toje nuostatoje įvardytų keturių „ankstesnių prekių ženklų“ kategorijų, tarp kurių, be kita ko, yra prekių ženklai, įregistruoti pagal valstybėje narėje galiojančius tarptautinius susitarimus.

Vadinasi, Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalimi siekiama vien pritaikyti šio reglamento 42 straipsnio 2 dalyje numatytą ankstesnio Bendrijos prekių ženklo naudojimo Bendrijos teritorijoje reikalavimą ankstesnių nacionalinių prekių ženklų atvejui, patikslinant, jog naudojama turi būti valstybės narės teritorijoje.

Taigi ankstesniam tarptautiniam prekių ženklui, kuriuo grindžiamas protestas, gali būti pritaikyta Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 3 dalis.

(žr. 35–39 punktus)

2. Bendrijos prekių ženklo naudojimo Sąjungos teritorijoje sąvoka išsamiai reglamentuojama tik Sąjungos teise.

Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nacionalinė apsauginio prekių ženklo sąvoka, reiškianti, jog ankstesnis prekių ženklas saugomas pagal nacionalinę teisę, net jeigu jo naudojimo negalima įrodyti, negali kliudyti įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

Kitaip galėtų būti tik jeigu Bendrijos prekių ženklą reglamentuojančiomis normomis prekių ženklo naudojimo sąvoka nebūtų suvienodinta. Pažymėtina, kad Direktyvos 2008/95 dėl prekių ženklų 10 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu per tam tikrą laiką savininkas nepradėjo atitinkamoje valstybėje narėje iš tikrųjų naudoti prekių ženklo, prekių ženklui taikomos šia direktyva numatytos sankcijos, be kita ko – registracijos pripažinimas negaliojančia.

(žr. 48–52 punktus)